

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Vocabularium Hebraicum in Genesin

Kypke, Georg David

Regiomonti, 1754

VD18 13039253

Cap. XX.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18383

ירא in quibus habitauerat. (30) בָּהֵן
 timuit. מַעֲרָה habitauit. Inf. k. יִשְׁבֶּן f.
 spelunca. (31) בָּכִירָה priuogenita.
 paruus. f. צָעִירָה parua, natu minor. זָקֵן
 consenuit. דָּרָה via, mos, consuetudo.
 (32) יַלְךָ iuit. Imp. k. §. 54. cum h Parag.
 agedum. שָׁקָה Hi. potum dedit.
 vinum. שָׁכֵב concubuit. חַיָּה vixit.
Pi. viuere fecit.

33 שָׁכֵב cubuit. 3. f. k. Inf. k. קֹם surgere.
 (34) מַחֲרָת cras. הָנָז ecce. אִמְשָׁה
 heri. הָרָה (36) בָּוֹא venire, congregari.
 concepit. 3 pl. fem. f. k.

CAP. XX.

גָּגֵב profectus est. 3. f. k. מִשְׁמָם inde.
 meridies. נָגֵב habitauit. גָּוֹר peregrinatus est.
 (2) אַל de. אַחֲרֹת foror. misit. לְקַח duxit, accepit. (3)
 וַיָּבֹא אֶל אַבִימֶלֶךְ apparuit illi. חֲלוּם m. somnium.
 מַתָּן mortuus, moriens, reus mortis. partic. k.
 מִתְּהֻת. בָּעֵל dominus, maritus fuit.
 Partic. Paul. בָּעֵלֶת maritata.

maritus. (4) קָרְבָּן accessit. גַּוִי populus.
 וְגַם etiam. הַרְגֵּן occidit. (5) הַמִּינָה integritas.
 נְקִיּוֹן. לִבְבָּשׂ cor. תָּמִים puritas,
 munditia. בְּפֶת vola, manus. r. כְּפֶת

חַשְׁךְ 6 cohibuit, prohibuit. חַטָּאת peccauit,
Inf. k. לֹא נִתְּתִית non permisi tibi. נִגְעָע tetigit. (7) שׁוֹבֵשׁ reuerti. *Hi.* reddere,
 נְבִיא Propheta. פָּלָל iudicauit. *Hi. hp.*
 supplicauit, precatus est. בַּעֲדָר pro, pro-
 pter. יִרְאָע cognouit. *Imp. k.* §. 54. (8)
 יִרְאָה mane surrexit. אַזְעָן auris. אַזְעָן
 timuit. 3. f. k. §. 54.

מַה 9 quid. כִּי vt. בְּוֹא *Hi.* adducere, 2. pr.
 חַטָּאת regnum. מְמַלְכַתְּךָ מְמַלְכָה
 f. peccatum. מְעַשָּׂה m. opus. r. עַשְׂרָה. אֲשֶׁר לֹא יִعֲשׂוּ
 fieri non solent, s. non debent. עַמְּרִי mecum. (10) ver-
 bum, res. (11) רַק tantum, fortasse.
 עַל f. timor. r. הַרְגֵּן occidit. יִרְאָה
 דִּבְרָה propter. (12) אַמְנָה f. veritas, vere.
 r. אַמְנָה. אֲהָד tantum.

13 quum, postquam. תַּעֲשָׂה errauit. 3.
 pr. *Hi.* אָמַר dixit. 1. f. k. §. 72. sync.
 חַסְדָּךְ gratia, benignitas. אֶלְעָד, in-
 שְׁמָה

אָמַרְתִּי לֵי quorsum. אֲשֶׁר שְׁמָה dic de me.
 עֹבֶד בָּקָר (14) c. grex. armentum. צָאן (15) seruus. שְׁבָחָה ancilla. reuerti. Hi. reddere, restituere. יִשְׁבֵּ (16) habitauit. Imp. k. §. 54. מֵלֵת mille. כְּסֶף argentum, siclus argenteus. כְּסָות f. tegumentum. עֵינִים r. עֵינִים oculi, vultus. per synecd. נִכְחַת aliis est Partic. Niph. r. הָנוֹכִית redarguit, erudiuit. al. Subst. admonitio, redargutio. Clerico. al. 2. s. f. pr. N. & demonstraberis, qualis es. Sed ח nec habet Dag, nec Schva expressum. al. Part. k. benoni. r. נִכְחַ Arab. marito iuncta fuit. Opitio. רְפָא (17) sanavit. אָמָה f. ancilla. עַצְר (18) peperit. occlusit. רְחָם vterus. r. רְחָם.

CAP. XXI.

רְהָה concepit. 3. f. k. פְּקָר visitauit. (2) concepit. 3. f. k. זְקִנִּים senectus. מְלִיעָד tempus statutum. מְוִיל (3) natus. Part. N. r. יִלְדֵּ נֹלֵד (4) circumcidere. 3. f. k. §. 56. octo dies natus. (5) Inf. N. §. 54. צְחֻק (6) risus. צְחַק risit, (7)